

Født af Ånden

"Jeg siger jer sandheden: Hvis I ikke bliver født på ny, kan I ikke se Guds rige." Johannes 3:3

Vores titel, "Født af Ånden", og udtrykket "født på ny", som optræder i vores indledende vers, er længe blevet brugt af kristne til at beskrive den nuværende tilstand for dem, der har accepteret Jesus Kristus som deres personlige frelser. Mange tror også, at de, der udadtil gør dette krav, er garanteret en himmelsk belønning, når de dør, med ringe eller ingen mulighed for at fejle, uanset deres livsførelse på nuværende tidspunkt. Selv om sådanne påstande er meget vigtige, er det overraskende, at relativt få kristne forsøger at forstå andre detaljer om, hvad det vil sige at være "født af Ånden" eller "født på ny".

Ordene i vores tekst blev rettet af Jesus til Nikodemus, en farisæer, som kom til Mesteren om natten for at lære mere om ham og hans lære. (Johannes 3:1,2) Jesu ord som svar til Nikodemus henleder opmærksomheden på et vigtigt træk ved Guds plan, som udføres af Helligånden, eller Guds kraft. Dette træk ved den guddommelige ordening er,

at de, der skal leve og regere med Kristus i hans Faders rige, som skal velsigne alle jordens familier, først skal "fødes på ny" til et nyt liv. Jesus brugte vindens usynlige kraft som en illustration af et af kendetegnene ved det nye liv: "Sådan er det med enhver, der er født af Ånden." vers 8

Nikodemus forstod ikke, hvad Jesus mente med at blive født af Ånden. Han spurgte: "Hvordan kan en mand blive født, når han er gammel? Kan han gå ind i sin mors skød for anden gang og blive født?" (vers 4). Jesus forklarede: "Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er ånd." (vers 6) Det er tvivlsomt, om Nikodemus forstod denne forklaring. Men den viser, at tanken om fødsel i forbindelse med det nye liv, som Jesus taler om, kun bruges i symbolsk forstand. Det er ikke, som Nikodemus antydede, et tilfælde af at komme ind i en mors skød igen for bogstaveligt talt at blive født en gang til.

Her, som det så ofte er tilfældet i Bibelen, bruges en talemåde til at hjælpe os med at forstå en stor sandhed. Ordet født fremkalder straks tanken om et nyt liv i vores bevidsthed. Jesus siger, at nogle gennem Helligåndens kraft skulle opleve en ny fødsel, hvilket ganske enkelt betyder, at de skulle opnå et nyt liv. Det vil være et liv, der er så forskelligt

arrangement, hvor nogle få skal opnå udødeligt liv på det guddommelige plan, var tilførslen af hans Åndsinspirerede Ord - frøet, så at sige. Dette aspekt af Guds plan gennemføres ved hjælp af hans tankers magt over den troendes tanker. Selv med ubegrænset magt til rådighed vil Skaberen ikke invadere en andens sind og begynde udviklingen af et nyt sind, uden at den involverede er villig til at modtage det.

Her afspejles en af de mest vidunderlige egenskaber hos vores himmelske Fader. Da Guds Ånd bevægede sig på vandets overflade i forbindelse med den oprindelige skabelse og forberedelsen af jorden til menneskelig beboelse, var det en vilkårlig udøvelse af hans magt, men sådan er det ikke ved undfangelsen af dem, der skal leve og regere med Kristus. Han udøvede sin magt til at fylde sit ord med sine tanker, som udtrykker hans vilje med hensyn til disse, og forsikrer dem om, at de vil få al den nødvendige vejledning og hjælp til at kende og gøre hans vilje. Derefter har han ventet på, at den enkelte, som hans forsyn har bragt i kontakt med hans ord, frivilligt beslutter, om de vil overgive sig helt og helt til hans vilje, som Helligånden har udtrykt den gennem sit ord.

fra det, der er "født af kødet", at de, der fødes ind i det, vil være både usynlige og magtfulde. Da de er født af Helligånden eller Guds kraft, bliver de Guds åndelige børn. 1. Johannes 3:2

Selv om Åndens fødsel ikke indebærer, at man bogstaveligt talt skal ind i en mors skød for at blive født på ny, er metaforen meget detaljeret hos de forskellige forfattere i Det Nye Testamente, når de henviser til dette aspekt af Helligåndens arbejde i hjerterne og livene hos Herrens indviede troende. Desværre undlader nogle bibeloversættelser i de fleste tilfælde klart at præsentere, hvad forfatterne havde i tankerne. Det har ført til den fejlagtige opfattelse, at man kan blive født af Ånden, mens man stadig er i kødet. Ud fra denne fejl er udtrykket "genfødte kristne" opstået.

På det græske sprog, der blev talt på Det Nye Testaments tid, er der kun ét ord, der beskriver både tilblivelse og fødsel. Det ord er "gennao". Når det bruges af Jesus og apostlene, må man derfor ud fra sammenhængen afgøre, om der henvises til undfangelse eller fødsel, eller om der i nogle tilfælde menes hele processen med at skabe et nyt liv.

Det er det græske ord "gennao", som bruges i Matthæusevangeliet 1,1-16, hvor Jesu slægtshistorie fortælles. "Abraham avlede Isak; og Isak avlede Jakob; og Jakob avlede Judas og hans brødre," står der. Ordet "avlede" bruges i denne beretning niogtredive gange, og i alle tilfælde er det korrekt oversat med avlede. I dette tilfælde er begat tydeligvis den korrekte oversættelse. Hvor mærkeligt ville det ikke lyde, og hvor usandt ville det ikke være at sige, at "Abraham fødte Isak"! Dette skriftstedseksempel peger på, at i den naturlige menneskelige verden er det manden, der avler, og kvinden, der føder. Begge dele er nødvendige, for at et nyt liv kan begynde.

I et andet eksempel bruges det græske ord "gennao" to gange og oversættes både med "født" og "avlet" i samme vers. Teksten lyder: "Vi ved, at den, der er født af Gud, ikke synder; men den, der er født af Gud, bevarer sig selv, og den onde rører ham ikke." (1 Joh 5,18) For at være konsekvente burde oversætterne have brugt ordet "født" i begge tilfælde. Den eneste åbenlyse grund til ikke at gøre det synes at have været et ønske om at gøre oversættelsens fraseologi mindre gentagende.

Født nu - født i opstandelsen

Hvis vi overvejer den fulde betydning af fødselsmetaforen, må vi konkludere, at for at blive født skal man først være avlet. Med andre ord, når et nyt liv skal bringes til verden, skal der først være en fødsel, og derefter en drægtighedsperiode, hvor fosteret næres og udvikles og dermed forberedes til fødslen på det rette tidspunkt. Sådan præsenteres Helligåndens dobbelte arbejde for os i Skriften. Da Jesus sagde til Nikodemus: "Du skal fødes på ny", talte han om Helligåndens fuldendte arbejde med at give et nyt og højere liv i opstandelsen til dem, der ville hengive sig helt til at gøre Guds vilje. I den korte lektion til Nikodemus gik Jesus ikke i detaljer for at vise, at før nogen bliver født af Ånden, skal de først være født af Ånden. Men andre steder i Det Nye Testamente er disse detaljer tydeligt beskrevet.

Vi læser: "Af sin [den himmelske Faders] egen vilje avlede han os med sandhedens ord, for at vi skulle være en slags førstegrøde af hans skabninger." (Jakob 1:18) Dette er en vigtig tekst, for den viser ikke kun, at en undfangelse finder sted - ikke kropsligt - men i en kristens hjerte og sind, men også at den er udført af Guds vilje "med sandhedens ord". I 1 Peter 1:23 får vi den samme information. Her

læser vi: "At blive født ["gennao"] på ny, ikke af forgængelig sæd, men af uforgængelig, ved Guds ord, som lever og bliver til evig tid." Her burde "gennao" mere korrekt oversættes med "født".

Hvor klart dette dog fremstiller tanken om forplantning, for Peter henviser til "sæden". I den naturlige forplantningsproces er det aflægelsen, der udføres af sæden, ikke fødslen. Således henviser apostlen her til begyndelsen eller frembringelsen af det nye liv, ikke til dets fuldendelse i fødslen. Han siger, at sæden er "Guds ord".

Vi har lært, at alle Guds ord i Skriften er inspireret af Ånden. Profetierne i Det Gamle Testamente blev skrevet af hellige mænd i fortiden, da de var "inspireret af Helligånden". (2 Peter 1:21) Al Jesu lære er det direkte resultat af Helligåndens oplysning af hans sind og hjerte. Det samme gælder for de apostolske skrifter. Da Jesus omtalte Helligåndens komme, beskrev han den som "sandhedens ånd". (Joh 15,26; 16,13) Det er derfor klart, at det at blive født af Sandhedens Ord betyder, at man bliver født af Helligånden.

Det er en vigtig kendsgerning, og en klar forståelse af den vil hjælpe os med at beskytte os mod den opfattelse, som mange kristne har, nemlig at

Helligånden træder direkte ind i de troendes liv, renses dem for al synd og gør det umuligt for dem nogensinde at falde fra nåden. Det er denne fejlagtige opfattelse, der fører til det fejlagtige forslag: "En gang i nåden, altid i nåden."

Jakob og Peter giver os den sande tanke. Det er, at gennem sandhedens ord begynder et nyt liv i den troendes sind og hjerte. Ville det så ikke betyde, at alle, der læser Guds ord, bliver født af Helligånden? Nej, slet ikke. Lad os se nærmere på metaforen. Alle betingelser skal være til stede for at modtage frøet, for at der kan ske en befrugtning. Sådan er det også med Åndens afkom. Mange læser Guds ord, hvis sind og hjerter ikke er modtagelige for dets livgivende sandheder; og selv om de måske får en vis trøst fra siderne og nogle instruktioner, der kan hjælpe dem med at lede dem i deres daglige opgaver, bliver de ikke født til et nyt liv.

Fuld overgivelse

Fuld overgivelse til den guddommelige vilje og til de hellige impulser fra Guds Ord er den betingelse, der er nødvendig for virkelig at være forberedt på at modtage Helligåndens avlende kraft gennem Sandhedens Ord. Guds del i dette vidunderlige

I sit dyrebare ord har Gud ladet nedskrive mange vidunderlige løfter om "herlighed og ære og udødelighed". (Romerne 2:7) Han har åbenbaret, at vi ved disse "overordentligt store og dyrebare løfter" kan blive gjort "delagtige i den guddommelige natur". (2. Peter 1:4) Helligånden inspirerede Jesus til at sige: "Jeg går bort for at gøre et sted rede for jer. ... Jeg vil komme igen og tage jer til mig, for at I også skal være, hvor jeg er." Johannes 14:2,3

Når vi studerer Guds ord, bliver vi opmærksomme på disse løfter, og vi indser, hvor vidunderlige de er. Vi glæder os også over den herlige bestemmelse, som Gud har truffet for menneskeheden, og som Peter beskriver som "genoprettelse" eller genoprettelse af livet på jorden. Vi er glade for erkendelsen af, at alle Guds hellige profeter siden verdens begyndelse har forudsagt "tider med genoprettelse af alle ting", og vi ser frem til opfyldelsen af disse jordiske løfter. Apostlenes Gerninger 3:20,21

Men at nå frem til Bibelens himmelske løfter kræver overgivelse og opofrelse. Den vej, der fører til en himmelsk åndelig fødsel, er en "smal", vanskelig vej. (Matthæus 7:14) Jesus sagde: "Hvis nogen vil følge efter mig [være min discipel], skal han fornægte sig

selv og tage sit kors op og følge mig." (Matt 16,24) Vi husker også Paulus' opfordring til at fremstille vores legemer som et "levende offer". (Romerne 12:1) Disse betingelser for det himmelske kald synes i første omgang vanskelige, men løfterne, der er knyttet til dem, er, hvis vi er trofaste, at leve og regere med Kristus og med ham velsigne alle jordens familier. Åbenbaringen 20:4,6; Første Mosebog 12:3; 22:18; Galaterbrevet 3:8

For dem, der søger at være en del af Guds guddommelige familie i himlen og at velsigne resten af menneskeheden i hans kommende rige, bliver Guds store plan, som den er åbenbaret i hans ord, ved med at øge deres forståelse af dens guddommelige arkitekt. Hans kærlighed, da han gav sin søn til at være hele verdens forløser og frelser, fremkalder hos dem en stadig større kærlighed til ham. (Joh 3,16.17) Kristi kærlighed, når han lider og dør på menneskehedenes vegne, når dybere og dybere ind i deres hjerter. Hvis vi finder sådanne ædle tanker i vores hjerter og lader os påvirke af dem, vil vi ligesom Paulus konkludere, at vi "ikke længere skal leve for [os selv]", men for Jesus og for den kærlige himmelske Fader, som sendte ham for at være verdens frelser. 2. Korintherbrev 5:14,15

Når vi har efterkommet Guds invitation til at overgive os til ham og lade os lede af hans åndsinspirerede ord, ved vi, at Skriftens løfter til dem, der opfylder denne betingelse, gælder for os. De inspirerende løfter om et himmelsk hjem og om den guddommelige natur bliver nu en livgivende indflydelse i vores liv i stedet for at være, som de var før, noget, der var uden for os, og som blot blev betragtet som et interessant træk i Guds plan. Gennem overgivelse til Gud begynder frøet med det samme at skabe håb om et nyt liv. Vi er født af Gud ved "sandhedens ord". Jakob 1:18

Det nye livs mirakel

Ligesom kun Gud kan skabe et træ, er alt liv et mirakel, fordi vores begrænsede forstand ikke kan forstå det. Vi er vidne til miraklet med et nyfødt spædbarn, og vi indser instinktivt, at forældrene faktisk ikke gav barnet liv. De opfyldte blot de betingelser, som Gud for tusinder af år siden havde skabt for, at jorden til sidst skulle fyldes med hans menneskelige skabninger. (Første Mosebog 1:28). På et meget højere niveau gælder dette også for dem, der er født af Gud ved sandhedens ord. Det er et af Guds største mirakler, som det er vores velsignede privilegium at medvirke til.

Nogle mirakler sker næsten øjeblikkeligt, andre over lang tid. Da Jesus kaldte på Marthas og Marias døde bror: "Lazarus, kom ud", og den døde "kom ud", var det et mirakel, der blev udført på kort tid. (Johannes 11:43,44) Skabelsesmiraklet, som det viser sig i hele universet, krævede imidlertid lange tidsperioder for at blive fuldbgyrdet. Åndens mirakel og fødsel er også spredt ud over en lang tidsperiode.

Tænk på den tid, der blev brugt på at forberede frøet til fødslen - det vil sige Guds ord. Guds Ånd ledte på mirakuløs vis nedskrivningen af Bibelen. Tusindvis af år gik med at nedskrive Guds tanker på en måde, så de kunne trænge ind i menneskets sind og hjerte, blive overvejet og accepteret eller forkastet efter læserens eget valg. Gud kunne direkte fylde et menneskes sind med sine tanker, men hvordan skulle nogen kunne vide, at de kom fra Gud? Og hvor ville det være foruroligende at opdage, at ens sind blev fyldt med påtvungne ideer, som en robot ville blive det. Hvor kloge er ikke Guds veje! Guds mirakelskabende kraft er virksom i udformningen af omstændighederne i ens liv som forberedelse til at komme ind i sindet hos den avlede sæd, men hver enkelt må acceptere og handle på disse ting frivilligt.

Det er først, når vi indser behovet for guddommelig hjælp, at vi er tilbøjelige til at overveje Guds ord

alvorligt. Vores himmelske Fader ved i sin uendelige visdom og i sin kærligheds ømhed præcis, hvilken slags oplevelser der mest effektivt vil berøre hjertet hos dem, han ønsker at kalde, så den kaldede kan give agt på hans ord. Dette arbejde med at forberede Åndens fødsel er mirakuløst, ligesom forberedelsen af frøet til fødslen blev gjort af Guds Ånd. Alle aspekter af Guds rolle i denne del af hans plan var og er mirakuløse, ligesom fødslen af ethvert nyfødt barn er et mirakel.

For dem, der er blevet gjort modtagelige af livsomstændigheder, der er blevet tilsidesat af Gud til dette formål, og som har studeret hans ord og frivilligt overgivet deres liv fuldt ud til den guddommelige vilje, som den kommer til udtryk deri, er åndsavl en sikkerhed. Alle, der på denne måde behandles af Gud, kan gøre krav på løfterne om herlighed, ære og udødelighed i sikker viden om, at hvis de fortsætter med at være trofaste mod Herren, vil de modtage "livets krone". Åbenbaringen 2:10

I overensstemmelse med skikkelsen om undfangelse og fødsel afslører Skriften, at når det nye liv i fosteret udvikler sig, sker det også ved Guds Ånd gennem hans Ord. Vores nye åndelige sind lever af Guds løfter. Hvis den åndelige vækst skal være Gud til

behag, må den være i overensstemmelse med det guddommelige billede. Således fremmer Guds Ånd væksten af den kristne frugt i form af fred, glæde, langmodighed og kærlighed. (Galaterne 5:22,23; 2. Peter 1:5-7) Paulus giver os en smuk beskrivelse af Helligåndens arbejde, idet han siger: "Bliv fornyet i jeres sind; ... ifør jer det nye jeg, som i Guds billede er skabt i retfærdighed og sandhedens hellighed." Efeserne 4:23,24

Når det nye liv er udviklet til det punkt, hvor det er klar til at blive født, går vores forgængelige legemer i døden, og fødslen af det nye liv sker ved hjælp af opstandelsen. (1. Korintherbrev 15:53,54) Her udøves Guds Ånd eller kraft yderligere. Paulus taler om denne mægtige kraft, som blev brugt til at oprejse Jesus fra de døde eller, for at bruge det symbol, vi diskuterer, til at skabe hans Åndens fødsel. Han taler om "den utrolige storhed af Guds kraft for os, der tror på ham. Det er den samme mægtige kraft, som oprejste Kristus fra de døde og satte ham på ærespladsen ved Guds højre hånd i de himmelske riger." Efeserne 1:19,20

Da Jesus talte til Nikodemus, brugte han vinden til at illustrere nogle af kendetegnene ved dem, der er født af Ånden i opstandelsen. (Joh 3,8) Vinden er både usynlig og kraftfuld. Sådan vil det også være for alle

dem, som først er blevet født af Ånden gennem Sandhedens Ord, og som ved at spise af Ordet fortsætter med at udvikle sig, indtil de er klar til at være "delagtige i de helliges arv". (Kolossenserne 1:12) Guddommelig kraft vil ophøje disse til himmelsk liv. De vil få celestiale eller himmelske legemer - uforgængelige og udødelige. 1. Korintherbrev 15:40-44,53-58

Ikke alle af den adamiske race, som vil blive forløst gennem Kristi blod, vil således blive født på ny som himmelske væsener. Jesus sagde ikke til Nikodemus, at det er nødvendigt at blive født på ny for at kunne leve igen. Det, han sagde, var, at man skulle fødes på ny for at se Guds rige, som er i himlen. (Joh 3,3; Matt 4,17) Henvisningen er derfor til dem, der vil blive forbundet med Jesus som himmelske herskere i hans fars længe lovede rige. I ethvert rige eller enhver regering er der herskere og undersåtter. Jesus og hans sande disciple i den nuværende tidsalder vil være herskerne i Guds rige. Disse vil så blive født på ny. Jesus var den første, der oplevede denne store forandring af livet fra menneske til ånd. Hans disciple, hans sande kirke, oplever denne nye fødsel i den "første opstandelse" ved tidens slutning. (Åbenbaringen 20:5,6) Derefter vil Guds løfter om genoprettelsesliv, som er

genoprettet menneskeliv, strømme ud fra himlen til alle jordens familier. Johannes 3:14-17; Åbenbaringen 21:2-5